

IVANČEVIĆ & PARTNERI

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Republika Hrvatska
14. brigade 10, 21000 Split; tel: 021 352 408, fax: 021 352 473, OIB: 16489228668
TRGOVAČKI SUD U SPLITU

IZ RUKE

18-09-2017

NA BROJ: 14 ST-39/2008

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

ZA

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

ZAGREB

Pročeno za rješenje o žalbi broj: 14 ST-39/2008
POŠTA 42410 2052
Broj prijema 2
Tiskovno

ŽALITELJ: **SPLIT TOURS D.D.**, Boktuljin put 7., Split,, zastupan po punomoćniku
Aniti Juretić, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Ivančević & partneri
j.t.d. u Splitu

ŽALBA

protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu,
broj: 14 St-39/2008 od 04. rujna 2017. godine

trostruko

I Dana 04. rujna 2017. godine Trgovački sud u Splitu u predmetu pod gornjim brojem donio je rješenje kojim se određuje prodaja nekretnine u vlasništvu dužnika Elektron 97 i to nekretnine upisane u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel Solin, Katastarska općina Dugopolje, zemljišnoknjižne oznake kao kat. čestica zem. 5861/136, ZK uložak 1976, k.o. Dugopolje, ZGRADA (POSLOVNA), KAMENJAR, ukupne površine 1370 m² (ZGRADA, POSLOVNA, 555 m² i KAMENJAR 815 m²). Rješenjem se nadalje utvrđuje vrijednost navedene nekretnine u iznosu od 3.383.881,41 kunu a također se određuje i zabilježba prodaje nekretnine u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižnog odjela Solin.

Žalitelj u zakonom ostavljenom roku, putem svog opunomoćenika podnosi žalbu protiv gore navedenog rješenja Trgovačkog suda u Splitu budući da je isto pogrešno i na zakonu neutemeljeno.

II Pobijanim rješenjem određena je prodaja nekretnosti u vlasništvu dužnika Elektron 97 i to baš nekretnosti zemljišnoknjižne oznake kat. čestica zem. 5861/136, ZK uložak 1976, k.o. Dugopolje.

Međutim, navedena odluka Trgovačkog suda u Splitu je pogrešna i nezakonita.

Nediljko Ivančević 091 3352002, odvjetnik.ivancevic@ivancevic.hr; Anita Juretić 091 3351209, odvjetnik.juretic@ivancevic.hr;
Vedrana Milić Grbin 091 3331102, odvjetnik.milicgrbin@ivancevic.hr; Toni Benzon 091 3331101, toni.benzon@ivancevic.hr;
Carmen Ivančević 091 3331104, carmen.ivancevic@ivancevic.hr; Ante Vrdoljak 091 3331103, ante.vrdoljak1991@gmail.com

Naime, prodaja nekretnine zemljišnoknjižne oznake kat. čestica zem. 5861/136, ZK uložak 1976, k.o. Dugopolje nije moguća budući da dužnik Elektron 97 nije vlasnik navedene nekretnine za cijelo, kako je to pogrešno navedeno u pobijanom rješenju, već je vlasnik samo 1/2 nekretnine.

Da je dužnik Elektron 97 vlasnik samo 1/2 predmetne nekretnine jasno proizlazi iz Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj: 19 Pž-10215/2013-3 od 22. veljače 2017. godine kojom je utvrđeno kako je žalitelj Split Tours d.d., na temelju valjanog pravnog posla i vlastite gradnje stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu.

DOKAZ: Presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj: 19 Pž-10215/2013-3 od 22. veljače 2017. godine

Dakle, iz gore navedene Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske jasno je kako dužnik Elektron 97 nije jedini vlasnik predmetne nekretnine već su dužnik Elektron 97 i žalitelj Split Tours d.d. vlasnici za po 1/2 predmetne nekretnine.

Upravo zbog činjenice kako dužnik Elektron 97 nije jedini vlasnik predmetne nekretnine prodaja iste kako je to određeno pobijanim rješenjem ne može se provesti.

III Slijedom gore navedenog predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske prihvatiti žalbu te pobijano rješenje ukinuti, odnosno prihvatiti žalbu te predmet vratiti na ponovan postupak.

U Splitu 13. rujna 2017. godine

PUNOMOĆNIK:

ODVJEVNICA
Anita Juretić
POSREDOVAČKO DRUŠTVO²
Levančević & Partners
SPLIT, 114. BRIGADE 10
Mob. 091 3351 209

IVANČEVIĆ & PARTNERI

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

114. brigade 10, 21000 Split; tel: 021 352 408, fax: 021 352 473, OIB: 16489228668

PUNOMOĆ

Ovlašćujem(o) odvjetnicu

ANITU JURETIĆ

da me (nas) zastupa u građanskom, parničnom, izvršnom, zemljišno-knjižnom postupku, prekršajnom, kaznenom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, u postupku pred tijelima državne uprave koji se vodi kod

..... TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU

radi FAKTE

pod poslovnim brojem 14 ST-39/2008

Ovlašćujem (o) ga da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod svih drugih državnih tijela te radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) na zakonu osnovanih prava i interesa, poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, da sklapa poravnanja, da daje nasljedne izjave te da prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde.

Pristajem (o) da ga zamjenjuju odvjetnici: Nediljko Ivančević, Vedrana Milić Grbin te odvjetnički vježbenici Silvia Burica, Leon Zrnić i Tanja Bota

kao i

U Splitu, dana 22. 09. 2018. 7.

Nediljko Ivančević 091 3352002, odvjetnik.ivancevic@ivancevic.hr; Anita Juretić 091 3351209, odvjetnik.juretic@ivancevic.hr;
Vedrana Milić Grbin 091 3331102 odvjetnik.milicgrbin@ivancevic.hr; Silvia Burica 091 335 2018 silviaforense@gmail.com;
Leon Zrnić 091 333 1101 zrnice.leon@gmail.com; Tanja Bota 091 333 1103 tanja.bota@ivancevic.hr

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
Ivančević & partneri

10. 04. 2017

PRIMLJENO

Ref. 19 PŽ-10215/2013-3

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ RUKE

Preko pošte

03 -04- 2017

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Predano za poštu obilno-prep. dana 20
Broj prijema 12
Broj prijema 12
Tiskano 100 POTPISE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Maje Bilandžić, sutkinje izjaviteljice, i Mirte Matić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja SPLIT TOURS d.d., OIB 75401168655, Split, Boktuljin put 7, kojeg zastupa punomoćnik Nediljko Ivančević, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Ivančević & partneri, Split, 114, brigade 10, protiv tuženika ELEKTRON 97 d.o.o. u stečaju, OIB 46231404370, Split, Boktuljin put b.b., kojeg zastupa punomoćnik Mate Vučica, odvjetnik iz Splita, Lička 23, uz sudjelovanje umješaca na strani tuženika BRENUM d.o.o., OIB 17768963437, Mlini, Makoše 29, kojeg zastupa punomoćnik Dubravko Arapović, odvjetnik iz Dubrovnika, Vukovarska 17, i umješaca na strani tuženika HORFAM d.o.o., OIB 70024126117, Velika Mlaka, Ivana Lackovića 43, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Oštro, odvjetnik iz Splita, Trg Hrvatske bratske zajednice 3/I, radi utvrđenja, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1440/09 od 15. listopada 2013., u sjednici vijeća održanoj 22. veljače 2017. .

presudio je

I. Djelomično se odbija tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1440/09 od 15. listopada 2013. u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev kojim se nalaže tuženiku da je dužan dopustiti uknjižbu prava vlasništva na ime tužitelja, pod prijetnjom ovrhe, a ukoliko se tome usprotivi da će takvu ispravu zamijeniti ova presude, za utvrđenjem da u stečajnu masu tuženika ne spada 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu, kao i u dijelu kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova za iznos od 77.710,38 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1440/09 od 15. listopada 2013. u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev za utvrđenje da je tužitelj na temelju valjanog pravnog posla i vlastite gradnje stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu, kao i u dijelu kojim je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 20.414,62 kn, i sudi:

1. Utvrđuje se da je tužitelj na temelju valjanog pravnog posla i vlastite gradnje stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu.

2. Nalaže se tuženiku ELEKTRON 97 d.o.o. u stečaju, Split, naknaditi tužitelju SPLIT TOURS d.d., Split, parnične troškove u iznosu od 20.414,62 kn (dvadesettisućačetiristočetnaest kuna i šezdesetdvije lipe) u roku od osam dana.

riješio je

I. Djelomično se odbija tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1440/09 od 15. listopada 2013. u točki I. izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 24.517,89 kn, u točki II. izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo naknaditi umješaču BRENUM d.o.o. parnične troškove u iznosu od 46.945,68 kn sa zateznim kamatama koje teku od 15. listopada 2013. do isplate po stopi od 12% godišnje, a u slučaju promjene stope zateznih kamata, prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena i u točki III. izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo naknaditi umješaču HORFAM d.o.o. parnične troškove u iznosu od 34.035,03 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1440/09 od 15. listopada 2013. u točki I. izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 12.257,11 kn, u točki II. izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo naknaditi umješaču BRENUM d.o.o. parnične troškove u iznosu od 23.469,32 kn s pripadajućim zateznim kamatama i u točki III. izreke u dijelu kojim je tužitelju naloženo naknaditi umješaču HORFAM d.o.o. parnične troškove u iznosu od 17.014,97 kn, i rješava:

1. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 12.257,11 kn (dvanaesttisućadvjestopedesetsedam kuna i jedanaest lipa), kao neosnovan.

2. Odbija se zahtjev umješača BRENUM d.o.o. za naknadu parničnih troškova u iznosu od 23.469,32 kn (dvadesettiritisućčetiristošezdesetdevet kuna i tridesetdvije lipe) sa zateznim kamatama koje teku od 15. listopada 2013. do isplate, kao neosnovan.

3. Odbija se zahtjev umješača HORFAM d.o.o. za naknadu parničnih troškova u iznosu od 17.014,97 kn (sedamnaesttisućačetnaest kuna i devedesetsedam lipa), kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-1440/09 od 15. listopada 2013. odbijen je tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je temeljem valjanog pravnog posla i vlastite gradnje tužitelj stekao pravni osnov za stjecanje prava vlasništva 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest.zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu, pa je tuženik dužan dopustiti uknjižbu prava vlasništva na ime tužitelja, sve pod prijetnjom ovrhe, a ukoliko se tome usprotivi takvu ispravu će zamijeniti ova presuda.

II. Utvrđuje se da u stečajnu masu tuženika ne spada 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest.zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu.

III. Dužan je tuženik tužitelju naknaditi parnične troškove u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.“

Rješenjem prvostupanskog suda pod točkom I. izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 36.775,00 kn, dok je tuženikov zahtjev za naknadu parničnih troškova odbijen za iznos od 10.100,00 kn. Pod točkom II. izreke naloženo je tužitelju naknaditi umješaču Brenum d.o.o. parnične troškove u iznosu od 70.415,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama, dok je zahtjev tog umješača za naknadu parničnih troškova odbijen za iznos od 42.710,00 kn. Pod točkom III. izreke naloženo je tužitelju naknaditi umješaču Horfam d.o.o. parnične troškove u iznosu od 51.050,00 kn, dok je zahtjev tog umješača za naknadu parničnih troškova odbijen za iznos od 30.200,00 kn.

U obrazloženju prvostupanske presude navedeno je da tužitelj nije vlasnik nekretnine čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje jer se vlasništvo na nekretnini na temelju pravnog posla stječe uknjižbom u zemljišnu knjigu sukladno odredbi čl. 120. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 13/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09 i 143/12; dalje: ZVDSP) pa stoga ne postoji pravo tužitelja na izdvajanje te nekretnine iz stečajne mase tuženika. Navedeno je i da tužitelj ima obveznopravni zahtjev prema tuženiku po osnovi ulaganja u građevinske objekte pa je trebao prijaviti svoje potraživanje u stečajnom postupku kao stečajni vjerovnik. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11; dalje: ZPP).

Tužitelj je protiv te presude i rješenja u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi parnične troškove tuženiku i umješačima podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. ZPP-a. U žalbi navodi da je tužitelj stekao pravni osnov za stjecanje prava vlasništva na predmetnoj nekretnini na temelju ugovora o zajedničkoj izgradnji sklopljenog između stranaka jer je svoju obvezu iz tog ugovora ispunio, a tuženik ga je tim ugovorom ovlastio da uknjiži pravo vlasništva na 1/2 dijela nekretnine. Tužitelj nije uspio upisati svoje pravo vlasništva u zemljišne knjige iz razloga što su u zemljišnim knjigama već bile upisane zabilježbe ovrhe. Predmet spora je zahtjev za utvrđenjem postojanja pravnog osnova za stjecanje prava vlasništva, a za odluku o tome nije odlučno hoće li tužitelj uspjeti upisati svoje pravo u zemljišnoj knjizi prema pravilima zemljišnoknjižnog postupka. Navodi i to da je tuženik time što je stekao pravni osnov za stjecanje prava vlasništva izvanknjižni vlasnik nekretnine pa ona ne može biti dio stečajne mase tuženika. Oспорava i odluku o troškovima postupka. Predlaže da ovaj sud preinači pobijanu presudu i prihvati tužbeni zahtjev, podredno da ju ukine i vrati predmet prvostupanskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a) te je utvrđeno da je ona samo djelomično pravilna i zakonita.

U provedenom postupku, a ni donošenjem pobijane presude nije počinjena niti jedna od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Suprotno žalbenim navodima presuda sadrži jasne i neproturječne razloge o svim odlučnim činjenicama.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari su tužiteljevi zahtjevi za:

- utvrđenje da je tužitelj stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu,
- nalog tuženiku da je dužan dopustiti uknjižbu prava vlasništva na ime tužitelja, i
- utvrđenje da u stečajnu masu tuženika ne spada 1/2 dijela zemljišta označenog kao čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, ZU 1976, kao i 1/2 dijela skladišno-poslovnog objekta koji je sagrađen na tom zemljištu.

U prvostupanjskom postupku utvrđeno je:

- da je tuženik u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Splitu upisan kao vlasnik nekretnine čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, u naravi zgrada (poslovna), kamenjar površine ukupno 1.370 m²,
- da su stranke sklopile ugovor o zajedničkoj izgradnji 22. studenog 2001. koji je ovjeren kod javnog bilježnika Marije Ivančić pod brojem ovjere OV-6016/06 od 4. svibnja 2006.,
- da je tužitelj na temelju tog ugovora izgradio zgradu na nekretnini čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje,
- da je tužitelj Općinskom sudu u Splitu, Stalnoj službi u Solinu podnio prijedlog za uknjižbu prava vlasništva na 1/2 dijela navedene nekretnine 10. siječnja 2006., koji prijedlog je odbijen rješenjem toga suda od 21. veljače 2011.,
- da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak 3. ožujka 2009.

Prvostupanjski sud pravilno je primijenio materijalno pravo kada je odbio zahtjev za utvrđenje da predmetna nekretnina ne spada u stečajnu masu tuženika.

Stranke su čl. 3. ugovora o zajedničkoj izgradnji ugovorile obvezu tužitelja izgraditi skladišno-poslovni objekt na nekretnini čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje, a čl. 7. st. 1. ugovora o zajedničkoj izgradnji ugovorile su da su suglasne da se objekt, nakon što bude završen, uknjiži kao vlasništvo oba ugovaratelja u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, svakog za po 1/2 dijela, odnosno 1/2 dijela čestice na kojoj je sagrađen objekt. Tuženik

je tom odredbom ugovora ovlastio tužitelja da u svoje ime, bez daljnjeg odobrenja tuženika, uknjiži na svoje ime vlasništvo 1/2 dijela čest. zem. 5861/136 k.o. Dugopolje.

Prema odredbi čl. 79. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 193/04, 187/04 i 82/06; dalje: SZ) osoba koja na temelju kojega svoga stvarnoga ili osobnoga prava može dokazati da neki predmet ne spada u stečajnu masu, nije stečajni vjerovnik. Njeno će se pravo na izdvajanje predmeta utvrđivati prema pravilima koja važe za ostvarivanje tih prava izvan stečajnoga postupka.

Međutim, ugovor o zajedničkoj izgradnji koji je sklopljen između stranaka, sam po sebi, nije osnova za izlučenje stvari iz stečajne mase jer je ugovor samo osnova za stjecanje prava vlasništva, pored čega je potreban još i način stjecanja određen zakonom.

Pravni temelji stjecanja prava vlasništva mogu biti pravni posao, odluka suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanje i zakon (čl. 114. st. 1. ZVDSP-a). Člankom 114. st. 2. ZVDSP-a propisano je da je na temelju st. 1. toga članka stečeno pravo vlasništva kad su ispunjene sve pretpostavke određene zakonom.

Prema odredbi čl. 115. st. 1. ZVDSP-a na temelju valjanoga pravnoga posla kojemu je cilj stjecanje vlasništva prelazi vlasništvo s dotadašnjega vlasnika na stjecatelja, a na način određen zakonom, dok se prema odredbi čl. 119. st. 1. ZVDSP-a vlasništvo nekretnine stječe zakonom predviđenim upisom stjecateljeva vlasništva u zemljišnoj knjizi na temelju valjano očitovane volje dotadašnjega vlasnika usmjerene na to da njegovo vlasništvo prijede na stjecatelja, ako zakonom nije određeno drukčije.

Sukladno navedenim odredbama, kada je pravni temelj stjecanja vlasništva na nekretnini ugovor, pravo vlasništva ne stječe se samim sklapanjem ugovora, već tek ako i kada se ispuni i pretpostavka zakonom određenog načina stjecanja, a to je upis prava vlasništva u zemljišnoj knjizi. Stoga, samim sklapanjem ugovora o zajedničkoj izgradnji tužitelj nije stekao nikakvo stvarno pravo.

Kako, dakle, tužitelj nije upisan u zemljišnoj knjizi kao vlasnik nekretnine to ne postoji stvarno ili osobno pravo tužitelja na temelju kojeg ta nekretnina ne bi spadala u stečajnu masu tuženika u smislu odredbe čl. 79. st. 1. SZ-a jer tužitelj nije stekao pravo vlasništva.

Neosnovano tužitelj smatra da je time što je na temelju ugovora o zajedničkoj izgradnji stekao pravnu osnovu stjecanja prava vlasništva postao izvanknjižni vlasnik nekretnine. Izvanknjižno vlasništvo moguće je samo u onim slučajevima kada zakon ne određuje upis u zemljišnu knjigu kao način stjecanja prava vlasništva. O tome se radi kod stjecanja prava vlasništva na temelju zakona (čl. 129. st. 1. ZVDSP-a), nasljeđivanjem (čl. 128. st. 1. ZVDSP-a) i odlukom suda (čl. 126. st. 2. SZ-a). U tim slučajevima stjecatelj je ovlašten ishoditi upis svojeg prava u zemljišnoj knjizi, međutim, taj upis ima deklaratorno značenje jer je pravo vlasništva stečeno neovisno o upisu (tzv. izvanknjižno vlasništvo). U situaciji kada je pravni temelj stjecanja vlasništva na nekretnini pravni posao tada ne postoji izvanknjižno vlasništvo jer se vlasništvo stječe tek upisom u zemljišnu knjigu i tužitelj nije vlasnik nekretnine sve dok ne ishodi upis svojeg prava u zemljišnu knjigu.

Prvostupanjski sud pogrešno je primijenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtjev za utvrđenje da tužitelj ima pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na nekretnini. Ugovor o zajedničkoj izgradnji ima za cilj stjecanje prava vlasništva tužitelja u 1/2 dijela nekretnine, kako je to ugovoreno čl. 7. tog ugovora pa taj ugovor predstavlja pravni temelj (pravnu osnovu) stjecanja vlasništva sukladno odredbi čl. 114. st. 1. i čl. 115. st. 1. ZVDSP-a. Cinjenica što je nad tuženikom otvoren stečajni postupak ne znači da ne postoji pravni temelj stjecanja vlasništva, već to utječe na mogućnost uknjižbe prava vlasništva u zemljišnoj knjizi. Stoga je tužbeni zahtjev za utvrđenjem da je tužitelj stekao pravnu osnovu stjecanja vlasništva osnovan sukladno navedenim odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, ali to ne znači da su ispunjene i pretpostavke za zemljišnoknjižni upis.

Prvostupanjski sud pravilno je primijenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtjev za nalažanjem tuženiku da je dužan dopustiti uknjižbu prava vlasništva na ime tužitelja, inače da će takvu ispravu zamijeniti presuda. Ugovorna obveza tuženika iz ugovora o zajedničkoj izgradnji je izdati tužitelju tabularnu ispravu prikladnu za zemljišnoknjižni upis, a ne dopustiti uknjižbu. Međutim, nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom tužitelj ne može ostvariti pravo da od tuženika traži ispunjenje ugovorne obveze za izdavanje tabularne isprave, već stečajni upravitelj tuženika to može učiniti samo dobrovoljno (čl. 110. st. 1. i 2. SZ-a). Ako stečajni upravitelj ne izda tužitelju tabularnu ispravu, tužitelj svoj obveznopravni zahtjev na izdavanje tabularne isprave može ostvarivati isključivo kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku. U tom slučaju tužitelj ima nenovčanu tražbinu za izdavanje tabularne isprave koju može ostvariti samo u stečajnom postupku i samo na način određen odredbom čl. 77. SZ-a ističući ju u prijavi tražbine stečajnom upravitelju u novčanoj vrijednosti na koju se može procijeniti u vrijeme otvaranja stečajnog postupka. Kako, dakle, ne postoji dužnost tuženika dopustiti uknjižbu tužitelju to je ovaj tužbeni zahtjev neosnovan.

O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 166. st. 2. ZPP-a uzimajući u obzir konačan uspjeh stranaka u parnici.

Predmet spora čine ukupno tri zahtjeva koji se ne odnose na novčanu svotu (zahtjev za utvrđenjem postojanja pravne osnove stjecanja vlasništva, zahtjev za nalažanje tuženiku da dopusti tužitelju uknjižbu prava vlasništva i zahtjev za utvrđenje da nekretnina ne spada u stečajnu masu tuženika). Tužitelj je naznačio vrijednost predmeta spora u ukupnom iznosu od 1.000.000,00 kn pa je ta vrijednost mjerodavna sukladno odredbi čl. 40. st. 2. ZPP-a. S obzirom na to da tužitelj nije posebno naznačio vrijednost predmeta spora svakog pojedinog tužbenog zahtjeva to svaki od tužbenih zahtjeva ima jednaku vrijednost. Tužitelj je uspio u sporu s jednim zahtjevom (zahtjev za utvrđenje da ima pravnu osnovu stjecanja vlasništva), dok je s preostala dva zahtjeva izgubio parnicu pa je uspjeh tužitelja u parnici 33,33%, dok je uspjeh tuženika 66,67%.

Svakoj stranici i umješacima valjalo je dosuditi razmjeran dio parničnih troškova prema navedenom uspjehu u parnici sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a.

Prvostupanjski sud pravilno je priznao tuženiku samo one troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice sukladno odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a, ali uzimajući u obzir konačan uspjeh tuženika u sporu od 66,67%, valjalo mu je dosuditi parnične troškove u iznosu od 24.517,89 kn.

Također, prvostupanjski sud pravilno je i umješačima na strani tuženika priznao samo one troškove koji su bili potrebni radi vođenja parnice i odmjerio ih prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12; dalje: Tarifa) sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a. Suprotno žalbenim navodima, u podnescima za koje je prvostupanjski sud priznao troškove umješačima oni nisu samo ponavljali navode tuženika, već se radilo o troškovima koji su bili potrebni radi vođenja parnice. Tužitelj u žalbi niti ne ukazuje određeno na konkretne podneske umješača za koje smatra da nisu bili potrebni.

Prema uspjehu tuženika u parnici umješaču Branum d.o.o. valjalo je sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a priznati parnične troškove u iznosu od 46.945,68 kn, a umješaču Horfam d.o.o. u iznosu od 34.035,03 kn.

Tužitelju su, kao potrebni radi vođenja parnice u skladu s odredbom čl. 155. ZPP-a u granicama zahtjeva konačno postavljenog u troškovniku predanom na ročištu od 27. rujna 2013., priznati troškovi koji se odnose na sastav tužbe – 1000 bodova prema Tbr. 7. t. 1. Tarife, za zastupanje na ročištima od 9. srpnja 2012. i 1. listopada 2012. – 500 bodova za svako ročište prema Tbr. 9. t. 2. Tarife jer se na tim ročištima raspravljalo samo o procesnim pitanjima, za ročišta od 21. studenog 2012. i 27. rujna 2013. – 1000 bodova za svako ročište prema Tbr. 9. t. 1. Tarife, za ročišta na kojima se presuda objavljuje od 24. svibnja 2013. i 15. listopada 2013. – 50 bodova za svako ročište prema Tbr. 9. t. 3. Tarife, što ukupno iznosi 4100 bodova, odnosno 41.000,00 kn prema Tbr. 50. Tarife. Tužitelju je priznat i trošak PDV-a (25%) na iznos odvjetničke nagrade prema Tbr. 42. Tarife u iznosu od 10.250,00 kn te trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn i presudu u iznosu od 5.000,00 kn, pa sveukupni priznati trošak tužitelja iznosi 61.250,00 kn, što razmjerno uspjehu tužitelja u parnici (33,33%) iznosi 20.414,62 kn.

Tužitelju nije priznat zatraženi trošak zastupanja na ročištu od 17. srpnja 2013. jer iz zapisnika s ročišta proizlazi da punomoćnik tužitelja nije bio prisutan na tom ročištu.

Slijedom svega navedenog valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. i čl. 373. t. 3. ZPP-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 22. veljače 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, v.r.

Za točnost otpravka
ovlaštteni službenik

U Z. B. 1906/07C
BRANKICA CURMAN